

[Bindslev.]

at en saadan Bestemmelse snarere vilde ægge til Modsigelse, skabe Sympati omkring Kvaksalverne, og endvidere ud fra det Synspunkt, at det her drejer sig om Frihed med Hensyn til det, som maaske er Menneskets dyreste Gode, nemlig deres Helbred, har man ikke villet gaa til et almindeligt Forbud mod al ikke-autoriseret Lægevirksomhed.

Men staaende overfor dette, at man hverken vælger den ene Fremgangsmaade eller den anden Fremgangsmaade — hvilket jeg altsaa billiger —, bliver Spørgsmaalet, hvor man da skal trække Linien, hvor man skal finde den Grænse, som det vil være rimeligt at trække her. Man har valgt at trække denne Grænse gennem en Ansvarlighedslovgivning og har krystalliseret Synspunktet i den Sætning i en af Paragrafferne, hvori det hedder, at det afgørende for, om en Kvaksalver skal straffes, er, om han udsætter nogens Helbred for Fare.

Deroverfor er det Synspunkt blevet fremsat, at Faremomentet ikke burde være det afgørende, men derimod om den paa-gældende havde lidt nogen Skade. Jeg er egentlig ikke uenig i dette Synspunkt, men jeg mener dog, at det neppe, saaledes som det er stillet op, vil faa nogen videre praktisk Betydning, eftersom der i Motiverne til Lovforslaget i den Form, Bestemmelsen har faaet, udtrykkeligt gøres opmærksom paa, at Retssag normalt ikke vil rejses, medmindre der er forøvet Skade, og at der i alle Tilfælde maa kunne paavises en konkret Fare, for at man skulde kunne rejse Tiltale.

Naar jeg alligevel gerne vil have Ordlyden diskuteret nærmere i Udvalget, beror det bl. a. derpaa, at det i allerhøjeste Grad skaber Utryghed og Usikkerhed for de ikke autoriserede Læger, der driver Kvaksalveri, og som fremdeles maa formodes at ville drive deres Virksomhed ogsaa under den nye Lovgivning, naar de ikke ved, hvor de er henne. Det har de et vist berettiget Krav paa at vide, og man skal ikke gøre dem Stillingen vanskeligere, end den er i Forvejen.

Jeg vil derfor gerne nu fremkomme med nogle principielle Betragtninger over Spørgsmaalet: autoriserede Læger og Kvaksalvere. Det ligger i Sagens Natur, at en Lægmand som jeg overhovedet ingen som

helst Forudsætninger har for at udtale mig om lægevidenskabelige Spørgsmaal, og det er ganske klart, at Samfundet, naar det i Almindelighed skal tage Stilling til disse Spørgsmaal, da i Hovedsagen maa henholde sig til de lægelige Autoriteter, som nu en Gang er Grundvolden for Lægevirksomheden her i Landet. Altsaa dette principielle Synspunkt er mit, og det ønsker jeg ogsaa at lægge til Grund ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil ikke modsige, at ogsaa Lægeautoriteterne kan være blinde, kan have deres Fejl, men det er altsaa nu en Gang den Skæbne, vi er inde under, naar vi skal bygge Samfundet op, at vi maa tage Tingene, saaledes som de er i saa Henseende. Jeg for mit Vedkommende kunde ikke tænke mig for mig selv eller for min egen Familie nogen Sinde at ville benytte mig af anden Lægekundskab end den, som er givet i den officielt autoriserede; men det er nu altsaa en Smagsag, det udelukker ikke, at jeg har en vis Sympati for den Frihed i Lovgivningen, som ogsaa vil tillade dem, man har kaldt Kvaksalverne.

Jeg har det Indtryk, at Begrebet: Kvaksalvere efterhaanden er blevet lovlig vidt. En Kvaksalver er defineret som en Person, der uden at have Autorisation som Læge tager syge i Kur. Den nye Definition vil altsaa være den, at Kvaksalver er enhver, som ikke har taget lægevidenskabelig Embedseksamen ved et dansk Universitet o. s. v. I den Forstand er vi jo Kvaksalvere alle sammen, vi gaar alle sammen og giver hinanden gode Raad om, hvordan vi skal slippe af med den Forkølelse eller det Mavekneb, og det er vor hellige Menneskeret at gaa og kvaksalverere paa hinanden. Den Menneskeret vil vi ikke have taget fra os, og den vil efter Flertallets Forslag heller ikke blive taget fra os, det er altsaa en god Ting. (Ulrich: Hør.) Det ærede Medlem Hr. Ulrich raaber Hør. Jeg kan takke det ærede Medlem for mange gode Raad for de smaa Skrøbeligheder jeg ogsaa i Tidens Løb har lidt af.

Men altsaa ganske bortset fra dette, som vi utvivlsomt alle er enige om, at vi vil have Lov til at ordinere Kamillete, Albyl, og hvad de andre mere eller mindre mærkelige Husraad hedder, selv om vi ikke har faaet Lægevidenskabens Godkendelse af disse